

เส้นทางชีวิตและภารกิจของมุสลิม

เส้นทางชีวิต

พี่น้องที่รัก... เราทุกคนต่างเป็นบ่าวของอัลลอฮ์(ซ.บ.)เป็นลูกหลานของนบีอาดัมซึ่งเป็นมนุษย์คนแรกที่ถูกสร้างมาจากดินและวิญญาน จากนั้นได้อัลลอฮ์ได้บันดาลท่านหญิงฮาวาขึ้นมาเพื่อเป็นคู่ครองของนบีอาดัม จากทั้งสองคนต่อมาพระองค์ได้ทรงให้บังเกิดลูกหลานขึ้นมามากมาย ซึ่งแต่ละคนต้องเดินทางผ่าน 5 โลกด้วยกัน นั่นคือ

- 1) โลกแห่งวิญญาน ซึ่งเป็นโลกที่ดวงวิญญานของมนุษย์ถูกเก็บรักษาไว้ ณ สถานที่แห่งหนึ่งก่อนที่จะถูกส่งมารวมกับร่างกายในโลกที่สอง (17:85,32:9)
- 2) โลกแห่งกรรมมารดา เป็นโลกที่เราได้อยู่กันเพียง 8-9 เดือนเท่านั้น เป็นโลกของการรวมระหว่างร่างกายกับวิญญาน (22:5,23:12-14,32:9)
- 3) โลกดุนยา คือโลกที่เราจะมีชีวิตอยู่ในวันนี้ เป็นเพียงเวลาสั้นๆ เป็นโลกเดียวที่เราต้องดิ้นรน ขวนขวายทั้งเรื่องปัจจัยยังชีพและอามัลความดีต่างๆ เป็นโลกที่เสี่ยงที่สุด ผู้ใดดำเนินชีวิตผิดพลาดเขาต้องขาดทุนอย่างแสนสาหัส ผู้ใดดำเนินชีวิตตามแนวทางที่ถูกต้องเขาก็จะปลอดภัยในโลกหน้า (16:78,22:5,30:54)
- 4) โลกบรัชต์ คือโลกหลังความตายหรือโลกในหลุมฝังศพ ซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งของนรกหรือส่วนหนึ่งของสวรรค์ก็ได้ขึ้นอยู่กับอีมานและอามัลที่กระทำเมื่อตอนมีชีวิตอยู่ในโลกที่สาม (3:145,3:185,4:78,23:15)
- 5) โลกอาคิเราะฮ์ เป็นปลายทางของชีวิต มนุษย์ทุกคนต้องพินาศชีพ ถูกพิพากษาตัดสิน ตอบแทนอย่างยุติธรรม เป็นโลกที่มนุษย์ต้องรับผลกรรมที่ตนได้กระทำในโลกดุนยา (2:28,2:259-260)

จากทั้ง 5 โลกที่ชีวิตเราต้องเดินทางผ่าน จะเห็นว่าโลกที่เราจะต้องพยายามในการทำความดีก็คือโลกดุนยานี้เท่านั้น นี่เป็นโลกที่จะกำหนดชะตาชีวิตของเราว่าชีวิตที่ถาวรของเราจะเป็นอย่างไร (6:32,67:2)

แล้วในที่สุดเป้าหมายปลายทางสุดท้ายของมนุษย์มีแค่สองแห่งเท่านั้น คือ นรก หรือไม่ก็ สวรรค์ เพื่อไม่ประมาท เราจึงต้องเตือนตนเองอยู่เสมอว่า “เราต้องไปสวรรค์ให้ได้” เพราะหากไปสวรรค์ไม่ได้ก็ต้องไปนรก ไม่มีสถานที่อื่นอีกแล้วในวันนั้น (5:119,10:9-10,10:27,47:15)

พี่น้องที่รัก...นี่คือสัจธรรมอันชัดเจน บรพบุรุษของเราแต่เก่าก่อนล้มหายตายจากไปเผชิญหน้ากับโลกบรัชคกันหมดแล้ว พวกเขากลายเป็นบุคคลในอดีตที่มาอาศัยอยู่บนโลกใบนี้ชั่วคราว เราก็เช่นกัน วันหนึ่งจะกลายเป็นอดีตที่คนอาจจะพูดถึงหรือลืมเลือนไป (7:34,71:4,75:26-30)

ดังนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้...เราจึงไม่มีเวลาที่จะประมาทเล่นเล่กันอีกต่อไปแล้ว ขอให้เราได้ยึดมั่นอย่างแน่วแน่มั่นแนวทางของศาสนา ใช้ชีวิตในศุนยอย่างมีสติ มีสำนึก เพื่อว่าเราจะได้ใช้ชีวิตอย่างถูกต้องและจักได้ประสบกับความสำเร็จในวันโลกหน้า... (23:115-116)

ภารกิจของมุสลิม

พี่น้องที่รัก...เมื่อเรารู้เส้นทางของชีวิตอย่างชัดเจนแล้วว่า ชีวิตมาจากไหน มาทำไม และสุดท้ายแล้วจะไปที่ไหน เราจะไม่เป็นผู้หลงทางอีกต่อไป ชีวิตของเราที่เหลืออยู่จึงต้องมอบแด่พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดังที่เราสัญญาไว้กับพระองค์อยู่เสมอว่า “อินนาขอลาตี วัณซุกี วัมะหยาเย วัมะมาตี ลิลลาฮีร็อบบิลอะละมีน: แท้จริงการมาของฉัน การพลีของฉัน การเป็นของฉัน และการตายของฉัน ขอมอบแด่อัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”

ซึ่งเป็นคำมั่นสัญญาว่าเราจะยืนหยัดบนหนทางที่เที่ยงตรงตลอดไปจนกว่าชีวิตจะหาไม่ จากคำมั่นสัญญานี้มีพันธกิจมากมายที่เราต้องกระทำ...

1. เราต้องเชื่อมั่นว่า อัลลอฮ์(ซ.บ.)คือพระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงสร้างฟากฟ้าและแผ่นดินและสรรพสิ่งระหว่างทั้งสอง ทั้งมนุษย์ สัตว์ พืช วัตถุต่างๆและสรรพสิ่งทั้งหมด (2:29,21:30-32)พระองค์ทรงสร้างมนุษย์มาจากดินแล้ววิวัฒนาการมาเป็นอสุจิสืบทอดเผ่าพันธุ์ของมนุษย์(23:12-14,76:2-3)พระองค์ทรงสร้างมลาอิกะฮ์มาจากรีซีมีและสร้างญินมาจากไฟ (7:12)พระองค์ทรงสร้างสิ่งต่างๆมาเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับมวลมนุษย์ (35:27-28,36:33-35)และในบรรดาสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมานั้น มนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างที่ประเสริฐสุด (95:4)
2. เราต้องเชื่อมั่นว่า อัลลอฮ์(ซ.บ.)ทรงเลือกมนุษย์ขึ้นมาจำนวนหนึ่งแล้วทรงแต่งตั้งให้เป็นรอซูล(ศาสนทูต)มายังทุกๆประชาชาติเพื่อเชิญชวนมนุษย์สู่การศรัทธาและยอมจำนนต่อพระองค์ เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์ รอซูลของพระองค์นั้นมีมากมาย ดังที่ปรากฏชื่อในอัลกุรอาน25 ท่านรอซูลท่านสุดท้ายผู้ประเสริฐสุดคือ นบีมุหัมมัด(คือลา) (16:36,22:49-51, 35:24,88:21)
3. เราต้องเชื่อมั่นว่าอัลลอฮ์(ซ.บ.)ได้ทรงประทานศาสนาที่เที่ยงแท้ให้แก่มวลมนุษยชาติคือ อิสลาม ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์ทุกด้าน ทั้งในด้านหลักอะกิดะฮ์(ความเชื่อ) อิบาดะฮ์(ศาสนกิจ) อัคลาก(คุณธรรมจริยธรรม)และ ชะรีอะฮ์(กฎหมาย)(3:83-84)บทบัญญัติที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าของเราได้แก่ คัมภีร์อัลกุรอาน รวมกับ วัณนะและแบบอย่างชีวิตของท่านศาสดามุหัมมัด(คือลา)ที่เรียกว่า

อัซซุนนะฮ์เป็นสองแหล่งรากฐานที่สำคัญอย่างยิ่งยวดของศาสนาอิสลามที่ผู้ศรัทธาจะต้องยึดถือเป็นคู่มือแห่งชีวิต

4. เราต้องเชื่อมั่นว่า ภารกิจชีวิตของมนุษย์นั้นไม่ใช่อื่นใดเลยแต่มั่นคือ การอามัลอิบาดะฮ์นำศาสนามาปฏิบัติในชีวิตและการมุญาฮาดะฮ์ เสียสละอุทิศตนเพื่อเผยศาสนาของพระองค์ หน้าที่อันนี้เป็นภารกิจจำเป็น(วาอิบ)เหนือเราทุกคน หากเราละทิ้งการเผยแผ่ศาสนาให้แก่ลูกหลาน คนในครอบครัว เครือญาติ เพื่อนฝูง ลูกศิษย์ลูกหา ผู้อยู่ใต้การปกครองดูแล พี่น้องร่วมสังคมและมนุษย์โดยทั่วไปแล้ว เราจะถูกละทิ้งและถูกลดโทษเนื่องจากการเฉยเมยต่อหน้าที่ที่พระองค์ทรงกำหนดมา (3:104,3:110,3:114,6:70)
5. เราต้องเชื่อมั่นว่า ในที่สุดมนุษย์ทุกคนต้องตาย ไม่มีใครอยู่ค้ำฟ้า แม้แต่ท่านนบีมุหัมมัด(ศ็อลฯ)ผู้ที่อัลลอฮ์(ซ.บ.)ทรงรักมากที่สุดก็ต้องเสียชีวิตคืนสู่พระองค์ด้วยอายุเพียง 63 ปีเท่านั้น เราเองก็เช่นกัน ความตายรอเราอยู่เบื้องหน้า สภาพของการตายเป็นแบบใดไม่มีผู้รู้ได้ และเราต้องสำนึกอยู่ว่าชีวิตบนโลกนี้ไม่ว่าจะร่ำรวยล้นฟ้าหรือยากจนข้นแค้นเพียงใด มันก็เป็นเพียงชีวิตชั่วคราวเท่านั้น เมื่อตายลงทุกคนต้องถูกสอบสวน โดยเฉพาะคำถามที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตนต่ออัลลอฮ์(ซ.บ.) ต่อรอซูล ต่ออิสลาม ว่าเราปฏิบัติตนอย่างไร (56:83-87,75:26-30,62:8,63:11)

พี่น้องที่รัก โปรดจำไว้ว่า การตายของมนุษย์นั้นมี 2 แบบ คือ หนึ่งตายแบบญะฮิลียะฮ์ที่ไม่มีกะลิมะฮะฮะดะฮ์ สองตายแบบอิสลามด้วยกับกะลิมะฮะฮะดะฮ์หากเราใช้ชีวิตในหนทางของอาร์มณิไฟต์ต่ำ เราก็จะตายในสภาพญะฮิลียะฮ์(ตายอย่างโง่เขลา อวิชชา) (3:91,6:94,18:47-49,10:54-56,23:99-118) หากเราใช้ชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์(ซ.บ.)เราก็จะตายแบบอิสลาม (3:102) ทางเลือกมีแค่ 2 ทางและสุดท้ายปลายทางของชีวิตก็มีสองแห่งคือ สวรรค์และนรกเท่านั้น เราจะได้ครอบครองสิ่งใดอยู่ที่ความตั้งใจ ความพยายาม และการงานของเรา ขอได้โปรดตระหนักและเลือกดำเนินชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์(ซ.บ.) กันเถอะ...

สรุปภารกิจของมุสลิม

1. เชื่อมั่นว่า อัลลอฮ์(ซ.บ.) คือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา
2. เชื่อมั่นว่า นบีมุหัมมัด(ศ็อลฯ) คือแบบอย่างของเรา
3. เชื่อมั่นว่า อัลอิสลาม คือวิถีชีวิตของเรา
4. เชื่อมั่นว่า การอามัลและมุญาฮาดะฮ์เพื่อศาสนา คือภารกิจแห่งชีวิตของเรา
5. เชื่อมั่นว่า การตายแบบอิสลาม คือความปรารถนาอันสูงสุดของเรา

คุณค่าและความสำคัญของ สะละเกาะฮัลกุรอ่าน

ในฐานะที่เราเป็นมุสลิม เราเชื่อมั่นศรัทธาว่าอัลลอฮฺ(ช.บ.)คือพระผู้อภิบาลของเรา พระองค์ได้ทรงแต่งตั้งศาสนทูตขึ้นมาท่ามกลางมวลมนุษย และได้ประทานคัมภีร์ลงมาเพื่อให้บรรดาศาสนทูตเหล่านั้นได้นำมาเป็นคู่มือในการอบรมสั่งสอนมวลมนุษยชาติเพื่อหล่อหลอมพวกเขาให้เป็นคนดีตามมาตรฐานที่อัลลอฮฺ(ช.บ.)ทรงประสงค์

ในยุคสมัยสุดท้ายของโลก(อาคิรขามาน) อัลลอฮฺ(ช.บ.)ได้ทรงแต่งตั้งนบีผู้มหัศจรรย์(คือลา)ให้เป็นบรมมหาศาสดาผู้ยิ่งใหญ่และทรงประทานคัมภีร์อัลกุรอ่านที่มีเกียรติลงมาเพื่อเป็นคู่มือชีวิตของมวลมนุษย

ผู้คนในดินแดนอารเบียที่เคยดำเนินชีวิตด้วยความโง่เขลาขมขื่น(ญะฮิลียะฮฺ) บูดำเนินการพินทุ์ชนิต เชื่อถือโชคลางของคลัง หมกมุ่นการพนัน ต้มกินสิ่งมีพิษ เล่ห์เหลี่ยม ชกชิงวิ่งราว กดขี่ข่มเหง ฉ้อโกง ไม่ให้เกียรติสตรีเพศ ผึงลูกสาวทั้งเป็น และกระทำความเลวร้ายมากมายนานับประการ เมื่อได้รับการอบรมขัดเกลาโดยศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ด้วยกับคัมภีร์ฉบับสุดท้ายที่สมบูรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาเหล่านั้นก็กลับกลายเป็นบุคคลต้นแบบที่ดีที่สุด เป็นกลุ่มชนที่ประเสริฐสุด จากชนชาวญะฮิลียะฮฺ พวกเขาได้รับฉายาใหม่จากพระผู้เป็นเจ้า และจากนักประวัติศาสตร์ ด้วยฉายาที่มีเกียรติยิ่งว่า...พวกเขาคือ

1. อิบาตุรเราะหมาน : บ่าวของพระผู้ทรงเมตตา
2. เคาะลีฟะตุลลอฮฺฟิอัลอะรฎ: ผู้แทนของอัลลอฮฺบนหน้าแผ่นดิน
3. คัยรอมุมมะฮฺ: ประชาชาติที่ดีเลิศ
4. อุมมะตุลวะสะฎวอ: ประชาชาติสายกลาง
5. ชะฮาดอาอะลันนาส: พยานแก่มวลมนุษย
6. อูสตาศียะตุลอะลัม: ครูของโลก

ตำแหน่งอันสูงเกียรติเหล่านี้ได้มาหลังจากที่พวกเราได้เรียนรู้ ได้รับการอบรมขัดเกลาจากบรมครูของโลกและจากหลักสูตรที่มีพลังและอิทธิพลยิ่งดังที่อัลกุรอ่านได้ยืนยันไว้ว่า

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾

“พระองค์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งรอสูลขึ้นคนหนึ่งในหมู่ผู้ไม่รู้หนังสือจากพวกเขาเพื่ออ่านโองการต่างๆของพระองค์แก่พวกเขา และขัดเกลากพวกเขาให้ผุดผ่องและสอนคัมภีร์และวิทยปัญญาแก่พวกเขาและแม้ว่าแต่ก่อนหน้านี้พวกเขาจะอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้งก็ตาม” (อัลญุอะฮฺ: 2)

ท่ามกลางกลุ่มชนญาฮิลียะฮฺที่อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ได้ทรงเลือกให้พวกเขาเป็นกลุ่มชนตัวอย่าง แล้วพระองค์ได้ทรงเลือกสรรศาสนทูตขึ้นมาคนหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ อ่านโองการของพระองค์แก่พวกเขา...ขัดเกลากพวกเขา...อธิบายคัมภีร์แก่พวกเขา...และสอนวิทยปัญญาหรืออัชซุนนะฮฺแบบอย่างที่ดีแก่พวกเขา จนกระทั่งพระองค์ได้ทรงพิสูจน์ให้เราเห็นแล้วว่า แม้จะเป็นกลุ่มชนที่หลงผิด งมงายอย่างพวกเขา คัมภีร์ของพระองค์ยังสามารถชำระล้างและเปลี่ยนชีวิตได้ ดังนั้นให้ใช้ชีวิตเดียวกัน กลุ่มชนทั่วทั้งโลกก็จะสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของพวกเขาได้ด้วยคัมภีร์เล่มนี้เช่นกัน

หนึ่งในกระบวนการที่ท่านนบีมุหัมมัด(ศ็อลฯ)ใช้ในการอบรมขัดเกลากพวกเขาเรียกว่า ฮะละเกาะฮัลกุรอ่าน ซึ่งหมายถึงการนั่งรวมกลุ่มของคนจำนวนหนึ่งล้อมเป็นวงกลม เพื่อร่วมกันศึกษาอัลกุรอ่านและอัชซุนนะฮฺซึ่งรวมถึงการอ่าน ศึกษา ท่องจำ และนำบทเรียนไปปฏิบัติ

หะละเกาะฮัลกุรอ่านเป็นกระบวนการอบรมที่มีบะรอเกาะฮฺ เป็นสถานที่สำหรับขัดเกลากจิตวิญญาณ เป็นสถานที่แห่งการรำลึกถึงอัลลอฮฺเป็นสถานที่แห่งแสงสว่างทางปัญญา เป็นสถานที่สำหรับการตักเตือนกันให้ยึดมั่นในสัจธรรม เป็นสถานที่แห่งการเสริมสร้างความรักระหว่างพี่น้องเป็นสถานที่สำหรับการสร้างบุคลิกภาพอันสูงส่ง และเป็นสถานที่แห่งการนำทางสู่สรวงสวรรค์

เพื่อกระตุ้นเตือนให้ผู้ศรัทธาได้เข้าหาอัลกุรอ่านอ่านอัลกุรอ่าน ศึกษาอัลกุรอ่าน และเผยแผ่คำสอนของอัลกุรอ่านอัลลอฮฺ(ซ.บ.)จึงทรงประทานผลบุญคุณค่าให้กับการอ่านอัลกุรอ่านอย่างมากมาย ดังที่ท่านนบีมุหัมมัด(ศ็อลฯ)ได้กล่าวว่า...

1. ผู้ที่ดีที่สุดในหมู่พวกท่าน คือผู้ที่เรียนอัลกุรอ่านที่สอนอัลกุรอ่าน(บุคอรี,ติรมีซี)
2. กลุ่มชนใดที่รวมกันในมัสยิดของอัลลอฮฺ(ซ.บ.)เพื่ออ่านหรือทบทวนอัลกุรอ่าน...อัลลอฮฺ(ซ.บ.)จะทรงประทานความร่มเย็นลงมา ความเมตตาจะแผ่คลุม มลาอิกะฮฺจะห้อมล้อมพวกเขา และจะเอ่ยถึงพวกเขาท่ามกลางหมู่ชนของมลาอิกะฮฺ(มุสลิม,อบูดาวูด)
3. ผู้ใดท่องจำอัลกุรอ่าน...ในวันกียามะฮฺ จะมีผู้กล่าวแก่เขาว่า จงอ่าน จงเลื่อนขึ้นไป เพราะแท้จริงตำแหน่งของผู้ท่องจำอัลกุรอ่านอยู่ที่อายะฮฺสุดท้ายที่เขาท่องจำ (อบูดาวูด,ติรมีซี)
4. ผู้ใดอ่านและปฏิบัติตามอัลกุรอ่าน...บิดาของเขาจะได้สวมมงกุฎในวันกียามะฮฺ ซึ่งรัศมีของมันงดงามยิ่งกว่ารัศมีของดวงตะวันในคืนยาเสียฮฺ(ติรมีซี)

5. ผู้ใดอ่านอัลกุรอาน...เขาจะได้รับความดีอักษรละ 10 ความดี (ติรมีซี)
6. ผู้ใดอ่าน จดจำอัลกุรอาน และถือเอาสิ่งหะรอมเป็นสิ่งหะรอม สิ่งหะลาละเป็นที่หะลาละ... อัลลอฮฺ(ซ.บ.)จะ让他เข้าสวรรค์ด้วยอัลกุรอานและจะได้ช่วยเหลือคนในครอบครัว 10 คน ทั้งที่คนเหล่านั้นมีโทษต้องลงนรก(ติรมีซี)
7. บุคคลใดเอาอัลกุรอานมาไว้ข้างหน้า(ปฏิบัติตาม)...อัลกุรอานจะนำพาเขาสู่สรวงสวรรค์ บุคคลใดเอาอัลกุรอานมาไว้ข้างหลัง(ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม)...อัลกุรอานจะต้อนเขาสู่ขุมนรก (บัยฮะกี)
8. ผู้ใดอ่านอัลกุรอาน...อัลกุรอานจะมาในวันกิยามะฮฺเพื่อช่วยเหลือ(ชะฟาอะฮฺ)แก่ผู้ที่อ่านมัน (มุสลิม)

ส่วนการเพิกเฉยละเลยไม่สนใจในการอ่าน ศึกษา ปฏิบัติตามอัลกุรอาน ไม่ใช่แค่เพียงไม่ได้รับกุศลผลบุญเท่านั้น หากแต่ชีวิตของเขาจะต้องประสบกับความหายนะอย่างใหญ่หลวง ดังที่ปรากฏคำเตือนในคัมภีร์ของพระองค์ว่า ...

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا
﴿١٢٥﴾

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى
﴿١٢٦﴾

“และผู้ใดผินหลังจากการรำลึกถึงข้า แท้จริงสำหรับเขาคือการมีชีวิตอยู่อย่างคับแค้นและเราจะให้เขาฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮฺในสภาพของคนตาบอด

เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทำไมพระองค์จึงทรงให้ข้าพระองค์ฟื้นคืนชีพขึ้นมาในสภาพของคนตาบอดเล่าทั้งๆที่ข้าพระองค์เคยเป็นคนตาดี มองเห็นมาก่อน
พระองค์ตรัสว่า เช่นนั้นแหละเมื่อโองการทั้งหลายของเราได้มีมายังเจ้า เจ้าก็ทำเป็นลืมนั่น และในทำนองเดียวกันวันนี้เจ้าก็จะถูกลืม” (ฏอฮา : 124-126)

มาตรการลงโทษสำหรับผู้ที่พักเฉยต่ออัลกุรอานคือการเกิดมาในวันกิยามะฮ์ในสภาพของคนตาบอด ตาบอดในดุนยานับเป็นความทุกข์ทรมานอย่างมากแล้ว หากตาบอดในวันแห่งความโกลาหลรุ่นวาย ไม่มีผู้คอย ช่วยเหลือใดๆแล้วมันจะทุกข์ทรมานแสนสาหัสแค่ไหน...

โอ้พี่น้องผู้ศรัทธา...มาร่วมกันแสวงหาความปลอดภัยจากโทษทัณฑ์ในวันโลกหน้า มาร่วมกันแสวงหาความ ดีเพื่อความสุขสันติในวันแห่งการพิพากษา

มาร่วมกันนำพาชีวิตสู่อัลกุรอาน มาอ่านอัลกุรอาน มาศึกษาอัลกุรอาน มาปฏิบัติ ตามอัลกุรอาน มาเผยแผ่สัจธรรมแห่งอัลกุรอาน

มาทำฮะละเกาะฮ์อัลกุรอานกันเถอะ!!!